

HOL A ZOKNIM?

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy kisfiú, akit úgy hívtak, hogy Makaramuki. És volt neki egy barátja: a Beszélő Szék.

A Világjáró Kishajó már nagyon messze járt a Várostól, amikor egyszer csak beköszöntött a Nyár.

– Éljen! Vakáció! – kiáltotta el magát az Óvoda, és a gyerekek egy szempillantás alatt szerteszét szaladtak a világba, hogy majd csak ősszel gyűljenek újra össze. Nyáron mindenkit – így Makaramukit és a Beszélő Széket is – különleges kalandok vártak, de azokról majd máskor mesélek. Legyen elég annyi, hogy akármilyen hosszúnak és érdekesnek bizonyult a Nyár, nagyon gyorsan elszállt, hipp-hopp, megérkezett a szeptember. Makaramuki újra járni kezdett az Óvodába.

– Hol lehet a labdás zoknim bal fele? – kérdezte egy reggel a Beszélő Széktől, miközben derékig kotorászott a fiókjában. – Nem láttad valamerre?

– Már megint eltűnt?! – hitetlenkedett a barátja. – Hát ez már nem lehet véletlen. Hadd nézzem csak a jobb párját!

Makaramuki odamutatta az árván maradt fél zoknit. A vékony, sötétkék pamutanyagon semmi különös nem látszott. A bokarésznél belevarrt fekete-fehér focilabda is ugyanúgy pattogott, mint mindig. Azaz valami mégsem volt rendben, mert a Szék, amikor jobban odafigyelt, halk zsörtölődést hallott:

– Hogy nem szégyelli magát? Ilyen kellemetlen helyzetbe hozni megint! Lusta disznó! – mérgeskedett a Jobb Félzokni. – Elegem van belőle! Bárcsak végre valaki móresre tanítaná!

– Neked meg mi bajod? – szólította meg a Beszélő Szék. – Te legalább itt vagy a fiókban, a többi zokni között. Nem vesztél el valahol a semmiben, mint a párod!

– Nem vesztett az el, az a mihaszna! Direkt elbújt a mosógép mögé, mielőtt a Mama beindította volna a mosást. Elegendem van belőle!!! – toporzékolt a Jobb Félzokni.

Makaramuki csodálkozva hallgatta a beszélgetést:

– Nem értem, hiszen ti vagytok a kedvenc zoknijaim. Az összes közül titeket szeretlek a legjobban, mert olyan puhák vagytok. Az Óvodában is tetszettek mindenkinek, hiszen a többi gyereknek nincs pattogó labda a zokniján. Gyere csak, Beszélő Szék! Keressük meg ezt a zoknit!

Egymás után kimasíroztak a fürdőszobába. Odamentek a mosógéphez, és valóban, mögötte, a sarokban ott lapult megbújva az elveszett Bal Félzokni.

– Megvagy! Azonnal gyere ki onnan! – parancsolta mérgesen Makaramuki.

A Bal Félzokni szégyenlősen kisomfordált.

– Mondd csak, miért kell neked mindig elbújni? Szereted, ha bűdös vagy? – korholta Makaramuki.

– Dehogyan szeretem! – felelte dacosan a zokni. – Hagyjatok békén!

– Ne szemtelenkedj! – szólt rá szigorúan a Beszélő Szék. – Mindjárt rád lépek!

– Lépjél csak, fafejű!

A Beszélő Szék amúgy is piros színe ekkora szemtelenségre még pirosabbá vált, mérgeben szinte lángolt. Éppen készült, hogy valóra váltsa az ígétét, és beletapossa a pi-masz zoknit a padlóba, amikor Makaramuki megállította.

– De tényleg, mi a bajod? – értetlenkedett a Bal Félzoknihoz fordulva. – Miért bújssz el mindig?

– Azért, mert utálok a mosógépet. Értitek? U-TÁ-LOM! Mindig elszédülök benne, olyan gyorsan forgat. ROSZ-SZUL VA-GYOK TŐ-LE, értitek?! – kiabálta mérgesen, hogy nem hagyják nyugton.

– Ó, hát csak ez a baj? – enyhült meg a Beszélő Szék. – Ezen könnyen segíthetünk.

Vajon mit csináltak ezután Makaramukiék?

Téged is vár Makaramuki mesevilága!

